

Fricz Tamás - A Fidesz–KDNP történelmi sikere, a baloldal morális bukása

2014 április 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Fidesz–KDNP a 2010-es kétharmados gy?zelme után 2014-ben ismét a kétharmad közelébe jutott, vagy el is érte azt. Ilyen magabiztos politikai sikerre, ilyen egyértelm? társadalmi támogatottságra és legitimitásra egyszer?en

nem találunk példát Európa egyetlen országában sem! Ez történelmi siker és európai csúcs.

Nyugodtan mondjuk ki: a második Orbán-kormány az elmúlt négy évben megnyerte a függetlenségi csatáját az európai uniós bürokráciával szemben úgy, hogy folyamatosan mögötte állt a választók jelentős része, mögé állt a formálódó civil társadalom, s a nehéz pillanatokban óriási háttérrel adott számára a hat Békemenet.

A kormány és a társadalom közötti ezen együttműködés tegnap [érte el a csúcspontját](#), s várhatóan egy megismételt kétharmados győzelemhez vezetett. E kiemelkedő siker megnyitja a lehetőségét annak, hogy 25 évesen pártok által uralt, elitista demokráciája után végre – a nyugati modell felé elindulva – részvételi, partnerségi demokrácia alakuljon ki Magyarországon. Megítélésem szerint ebben rejlik a vasárnapi választási eredmények egyik legfontosabb üzenete.

De nézzük a kimagasló jobboldali siker további okait!

Az első és a legfontosabb az, hogy az Orbán-kormány helyreállította a politika becsületét: az elmúlt négy év során arra törekedtek és azt tették, amit a választási kampányban megígértek a választóknak. Az álbaloldali szödi beszédben megismert hazugságai és manipulációi után ennek óriási jelentősége volt az emberek számára, hiszen éppen azért adtak kétharmados bizalmat 2010-ben a Fidesz–KDNP-nek, hogy állítsa helyre a politika, a demokrácia, a politikusok tekintélyét, mert e nélkül nem lehet kormányozni és nem lehet demokráciát megvalósítani. Nagy volt a tét: ha a jobboldali kormány is eljuttassa a választók bizalmát, akkor a magyar demokrácia végzetes erkölcsi válságba torkollt volna 2014-re.

Ám szerencsére nem így történt, a második Orbán-kormány megfelelt a választói bizalmának. Három fontos ígéretét is teljesítette: egyrészt nemzeti szuverenitásunk és függetlenségünk megvédésére, illetve – az álbaloldal nyolc éve után – helyreállítására törekedett, s látványos, nemzetközileg is „látható” sikereket ért el ebben a témában. (Igaz, további küzdelmek várnak a harmadik Orbán-kormányra és a civilekre is.) Másrészt kihúzta az országot a gazdasági válságból, mégpedig egy újszerű, szinte kísérletinek tekinthető gazdaságpolitikai modellel, amit a világ unortodoxnak nevezett el. Végül, ezzel összefüggésben, gyökeresen átalakította a közteherviselést – szinte az 1848-as változások radikalizmusával –, mégpedig úgy, hogy a mindennapi emberek további sanyargatása, kivézetése helyett az éveken keresztül luxusprofitot zsebre téve piaci szereplőkre – bankokra, multikra – terhelte rá a válságkezelés költségeinek jelentős részét.

Nem volt hibátlan ez a négy év, amelyek taglalására, kijavítására persze majd vissza kell térni. De az emberek mégis azt látták, hogy a kormányzás iránya, víziója, szándéka tisztességes és ez az egyetlen járható út egy ország számára, ha szuverén és büszke nép és nemzet kíván maradni. Megértették – illetve a nagy többség megértette –, hogy a másik út, az álbaloldal kollaboráns, megalkuvó, a nemzeti szuverenitásra érzéketlen, az emberek megszorítására viszont mindig kész útja járhatatlan és a semmibe visz. S bár pár száz ezer szavazót elveszített a Fidesz–KDNP-tábor – ez egy ekkora többség esetén érthető –, mégis, nagy vonalakban egyben maradt, s újra megteremtette a kétharmados kormányzás lehetőségét. (A néhány százezer lemorzsolódó szavazó vagy nem ment el választani, vagy vélhetően a Jobbikra szavazott, többek között talán éppen az elmaradt, vagy csak részleges elszámoltatás miatt, ami a jobboldali szavazók jelentős része számára fontos és kiemelt elvárás volt és ma is az. Ebből tanulni kell!)

A Fidesz–KDNP győzelmének másik oka nyilvánvalóan az álbaloldal belső megosztottsága, szétesettsége, civakodása volt, aminek következtében még a saját táboruk sem lehetett meggyőződve arról, hogy a végül Kormányváltóknak elnevezett „szövetség” valódi alternatíva-e, valóban kormányt tud-e váltani, egyáltalán képes lenne-e kormányozni, ha megválasztják őket. Ám nemhogy kormányozni, de veszíteni sem tudnak: képtelenek voltak vasárnap éjjel gratulálni a győztesnek, ami gusztustalan, s hétmérföldes távolságra áll a demokratikus normáktól; ezzel a Kormányváltók erkölcsileg látványosan megbuktak.

Az álbaloldal tehát önmagát verte szét, s így valóságos lehetőség nyílt a posztkommunizmustól való végleges megszabadulásra.

Befejezésül, bár a személyes érintettség okán talán nem kellene említenem, de a történelmi hűség miatt mégis le kell írnom: sajátos, de jelentős szerepet játszott, s szinte a jobboldal erejét megduplázta a [Civil Összefogás Fórum \(CÖF\)](#) másfél éve, 2012 őszén megkezdett és a választásokig tartó tájékoztató kampánya és országjárása, illetve a négy év alatt lezajlott [Békemenetek sora](#), melyek folyamatosan fenntartották a jobboldali választók közéleti figyelmét, illetve óriási közösségi erőt mutattak fel mind országon belül, mind országon kívül, aminek pozitív hatása alól senki nem vonhatta ki magát.

És most megnyílt előttünk egy út, amelyen járva egy új, stabil, nemzeti szuverenitásra és a közjóra épülő, részvételi és partnerségi demokráciát építhetünk fel. Induljunk hát!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
